

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΜΑΣ

Η ΜΙΣ ΕΥΡΩΠΗ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ

Ο διαγωνισμός κομψότητας. Ποιές έθραβεύθηκαν. Ήμέρες πολυάσων. Το όνειρο τελειώνει!... Ο αποχωρισμός των Μις. Συνεισφορά και γάμοι. Αι πρόσ την δνίδα Διπλαρακου προτάσεις. Απ' τις τέσσερες άκρες του κόσμου! Η Μις Ευρώπη περί γάμου. Τι σκέπτεται, τι όνειρεύεται, τι έλπίζει... Απαραιτήτος έ έρωτας, η γνώριμα, ή άλληληκτημής. Γιατι άρχισε να γυριση στην Έλλάδα. Το ένδιαφέρον και ή καλοσύνη των ξένων διανεσομένων. Οι ζένοι και τά Έλληνικα πράγματα. Δώρα και άφιερώσεις, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

XIII

—Έ'Οπως σάς έλεγα στο προηγούμενο φύλλο, συνεχίζει ή δις Άλίκη Διπλαράκου, στις Κάννες έγιναν, όταν φτάσαμε, μεγάλες γιορτές και προσήχθητε και ένας διαγωνισμός κομψότητας. Λίγες ώρες από τον διαγωνισμό ήρθε ή κόρη του δημάρχου στο ξενοδοχείο και μου έλετε πως τό βραβείο του διαγωνισμού θά τό έδωσαν σέ μένα. Έγώ όμως τό άρνήθηκα αυτό κατηγορηματικά.

—Αυτό δέν είνε δικαιο, δεσποινίς, τής εστα, κ' αν έπιμείνετε θ' αναγκαστώ να μή λάβω μέρος στο διαγωνισμό!...

—Κατόπιν αυτού τό βραβείο τής κομψότητας τό μοιράστηκαν μεταξύ τους ή μίς Δανία και ή μίς Ίταλία, ή όποιες πραγματικώς ήσαν κομψοτάτα γυναικες.

—Τά βραβεία τους ήσαν δύο θαυμάσια κοσμήματα. Και σ' όλες όμως τής άλλες μίς έχάρισαν από ένα θαυμάσιο βραχιόλι από χρυσό και από πλατίνα, εν μέρους τής πόλεως των Κανών.

—Από αυτή την ήμερα, ή γιορτές διαδέχονται ή μία την άλλη. Η φωαιότερη απ' όλες ήταν ή εορτή των Άνθών. Σ' αυτήν ήμουν ντυμένη κατάλευκα, μέσα σ' ένα άμάξι καλλιτεχνικάτα στολισμένο και κρατούσα ένα θαυμάσιο λάβαρο μεταξινό, ζωγραφισμένο με τό χέρι, τό όποιον ύστερα μου έχάρισαν και τό έφερα μαζί μου. Άχ, ήταν θαυμάσια στην Κωνη Άκτη!...

—Πέρανα έξει όνειρωδής ώραιές ήμέρες!...

—Ήμέρες που δέν λημονούντα εύκολα. Κι' δια γελοΐσαν γύρω. Από τον ύπερο οργάνο του μέρους αυτού, ως τά πρόσπα των ανθρώπων!...

—Κι' όλες ή άλλες μίς ήσαν τόσο καλές μαζί μου, τόσο περιποιητικές και πρόθυμες!...

—Μά δια τά όμοια πράγματα έχουν ένα τέλος. Έτσι κ' ή διαμονή μας στην Κωνη Άκτη. Έφτά ήμέρες μείναμε στις Κάννες ζώντας σαν σ' όνειρο, σαν σέ μία φαντασμαγορία, παρερισκόμενες τότε σ' εορτές που έδιδοντο προς τιμήν μας, τότε σέ άγώνες, τότε σέ δεξιώσεις. Ήρθε όμως μία μέρα που δια αυτά έστρεπε να τελειώσουν. Η άλλες μίς έστρεπε να επιστρέψουν στην πατρίδα τους και έγώ στο συνειφιούμενο μά τόσο αγαπητό μου Παρίσι, όπου με καλούσαν άκόμη τά καθήκοντά μου ως μίς Εδρώπης.

—Σας βεβαιώνω πως σιγνήθηκα πολύ όταν άποχωρετούσα τις νέες αυτές φίλες μου, με τις οποίες ελα ζήσε τόσο συνδεμένη ενά τόσες έβδομάδες, και που μαζί τους ελα περάσει τόσες ήμέρες άγανίας, θοάιδων και χαράς.

—Η χαρά μου είνε μεγάλη, όταν συλλογίζομαι πως τώρα που θά πάω πάλι στο Παρίσι θά ξαναανανήθω μαζί τους και θά τις έχω ως συνταξιδιώτισσες στο ταξίδι τής Άμερικής. Όστόσο από αυτές που θά βρω, πολλές δέν θά είνε ή ίδιες μ' εκείνες που άφησα. Η μίς Ίριλανόια άντικατεστάθη. Η μίς Βέλγιον παντρεύτηκε. Η μίς Ούγγαρία έπίσης, τό ίδιο και ή μίς Βουλγαρία. Πόσο γάμοι άλήθεια!... Πόσες ταιριαστές κ' ευτυχισμένες ένοσεις!...

—Μά να σάς τό πώ!... Τό βρισκω φροσκό αυτό. Ο τίτλος τής φωαιότερης γυναικας τής χώρας τής, κάνει μία όμοια γυναίκα να φαίνεται άκόμη φωαιότερη και να προσελήξη ένα πλήθος θαυμαστόν που είνε πρόθυμοι να τής προσφέρουν την καρδιά τους και τό όνομά τους. —Έγώ τ.χ. έξέρτε πότες προτάσεις γάμου έλαβα; Προτάσεις και προτάσεις!... Από ανθρώπους που με γνώριζαν κ' από ανθρώπους

που με είχαν ιδεί για πρώτη φορά, από ανθρώπους που δέν με ήξεραν καθόλου κ' ούτε με είχαν ιδεί ποτέ, τους και βλέποντας μοναχα την φωτογραφία μου, έβρισκαν πως θά ήμια γι' αυτούς ή ιδεώδης σύντροφος τής ζωής τους. Έλαβα προτάσεις γάμου κ' από τις πιο άπόμειρες άκόμη άποικίες τής Άφρικής! Τι τά δέλετε; Έκεί κάτω, σάς όμιολογώ, ότι δέν έλιπα ποτέ μου πως θά είνε φτάσει ή φριμή μου. Κι' όμως, να πούγνε κ' αυτό. Να που με ζήτησαν κ' από τις άκρες αυτές του κόσμου!... Θα με ρωτήσετε, φυσικά, γιατί δέν σιγνήθηκα μ' όλες αυτές τις προτάσεις. Με σιγνήρησαν άναμνήδωως. Δέν μπορούσα όμως και να είνε αραιόησο δίους αυτούς τους ύποψιφίους γαμφούς. Για σκεφθήτε, σάς παρακαλώ!... Νοιάζετε στα σοβαρά, ότι μπορεί ποτέ μία νέα να παντρευτή μ' έναν άνθρωπο του όποιου ως τή στιγμή άγνοούσε τελείως ή ύπαρξη, που δέν τον είνε ποτέ τής και δέν ξέρει ούτε τό χαρκατρά του, ούτε τό πρόσωπό του, τό πως είνε τέλος πάντων τό σκαρί του, τά γούστα του, τις συνήθειές του; Μπορεί να παντρευτή μία νέα έναν άνθρωπο άκόμη που τής τον ανισταύν εζεινή τή στιγμή;

—Ο κύριος Δένια!... —Η μίς Εδρώπη, δεσποινίς Διπλαράκου!...

—Ω, χαίρω πολύ, δεσποινίς! Θέλετε να είνετε σύζυγός μου; —Πού ξέρουν αυτοί οι άνθρωποι αν σιγνήφουν οι χαρκατρες μας, αν θά ήμια ευτυχισμένη μαζί τους ή αν αυτοί θά είνε ευτυχισμένοι μαζί μου; Από την φωτογραφία μου ή από μία φωτογραφία τής στιγμής μπορεί κανείς να τά κρίνει δια αυτά; Όχι, ζήλες φροές όχι.

—Τι θάθελα λοιπόν έγώ σέ παρομοία περίπτωση; Δέν μ' έμποδίζει τίποτα να σάς τό πώ αυτό, να σάς άνοξω διάπλατα την καρδιά μου. Θάθελα λοιπόν, αν όχι να εφοτετώ τον άνθρωπο τον όποιο θάνανα σύντροφο τής ζωής μου, τουλάχιστον δίους να τον γνωρισω καλά, να τον εκτιμήσω και να κρίνω πως θά μπορούσαμε να ζήσουμε μαζί ευτυχισμένοι. Μου φαίνεται πως αυτοί είνε στοιχειώδεις για κάθε γυναίκα που σκέπτεται να παντρευτή.

—Ας ξαναγνώριουμε όμως στο θέμα μας. Επέστρεψα λοιπόν στο Παρίσι, ύστερα από τις γιορτές τής Κωνης Άκτης και έπαισα σ' άλλες γιορτές και σιγνήθηκα, άναγκρώτως περιεσομένες!... Στο σημείο αυτό πρέπει να σταθώ για να δώσω μία άπαραίτητη και άναγκαζα εξήγηση. Στην Άθήνα είχαν παρόντα που γύρισα τρεις μήνες έπειτα από την έκλογη μου ως μίς Εδρώπης στην Έλλάδα. Κι' όμως σάς βεβαιώνω ειλικρινώς πως αν δεχόμουν όλες τις προσλήσεις που μου έκαναν θάπρεπε να μείνω; όμως τρεις μήνες στο Παρίσι, αλλά 6—7 τουλάχιστον, για να μπορέσω να ανταποκριθώ σ' όλες αυτές τις ύποχωσεις. Τις περισσότερες μάλιστα προσλήσεις αναγκάζομουν να μνή τις δέχομαι, με άνδνο να παρεξηγηθώ και να δημιουργησω άνταπάσεις. Κι' έρω δέν ξέρω πόσο γάμτα και ζαργάφοι με παρακάλεσαν να τους ποζάρω. Αρνήθηκα όμως σ' όλους. Αρνήθηκα ως και στον διάσημο Guerin de Scénoia, που είνε ένας από τους μεγαλύτερους καλλιτέχνας!...

—Μόνον σέ δύο Έλληνας καλλιτέχνας δέχτηκα να χρησιμοποιώ για μοντέλα. Στον κύριο Φωιδάδη που έκανε τό πορτραίτο μου στο Παρίσι και στον διάσημο Δημητριάδη που θά κάνη, άπως σάς εστα, τό άγαλιμα τής Έλευθερίας για τό Ηρόον τής Άγ. Λαύρας, έχοντάς με ως πρότυπο.

—Μόνον σέ δύο Έλληνας καλλιτέχνας δέχτηκα να χρησιμοποιώ για μοντέλα. Στον κύριο Φωιδάδη που έκανε τό πορτραίτο μου στο Παρίσι και στον διάσημο Δημητριάδη που θά κάνη, άπως σάς εστα, τό άγαλιμα τής Έλευθερίας για τό Ηρόον τής Άγ. Λαύρας, έχοντάς με ως πρότυπο.

—Μόνον σέ δύο Έλληνας καλλιτέχνας δέχτηκα να χρησιμοποιώ για μοντέλα. Στον κύριο Φωιδάδη που έκανε τό πορτραίτο μου στο Παρίσι και στον διάσημο Δημητριάδη που θά κάνη, άπως σάς εστα, τό άγαλιμα τής Έλευθερίας για τό Ηρόον τής Άγ. Λαύρας, έχοντάς με ως πρότυπο.

—Μόνον σέ δύο Έλληνας καλλιτέχνας δέχτηκα να χρησιμοποιώ για μοντέλα. Στον κύριο Φωιδάδη που έκανε τό πορτραίτο μου στο Παρίσι και στον διάσημο Δημητριάδη που θά κάνη, άπως σάς εστα, τό άγαλιμα τής Έλευθερίας για τό Ηρόον τής Άγ. Λαύρας, έχοντάς με ως πρότυπο.

Η Μις Πολωνία

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΦΥΛΛΟ ΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΙΣ ΕΥΡΩΠΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΣΤΩΝ ΤΗΣ Τό φωαιότερο δηλαδή δώρο τής Διδος Άλίκης Διπλαράκου, προς τό «Μπουκέτο».

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Η συνέχεια.